

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 127/2021-70

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára, zo sudkyne Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou JUDr. Henrietou Danišovou, Janka Alexyho 7, Bratislava, proti uzneseniu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV zo 7. mája 2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 9. septembra 2020 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 14 ods. 1, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 1, 2 a 3, čl. 21 ods. 1, čl. 22 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva podľa čl. 9 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov), a čl. 16 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (2010/C 83/01 Úradný vestník Európskej únie) uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV (ďalej len „okresná prokuratúra“) zo 7. mája 2020 bez uvedenia spisovej značky.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala ako oznamovateľka doplnenie trestného oznámenia týkajúceho sa podozrenia zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody. Sťažovateľka tvrdila, že neznámy páchateľ vnikol do jej obydľia a odcudzil podané trestné oznámenie z 18. júna 2019. Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava IV, odboru kriminálnej polície, 2. oddelenia vyšetrovania (ďalej len „vyšetrovateľ“) uznesením ČVS: ORP-214/2-VYS-B4-2020 z 29. apríla 2020 (ďalej len „uznesenie vyšetrovateľa“) odmietol

vec podľa § 197 ods. 2 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov, pretože nie je dôvod na začatie trestného stíhania.

3. Z obsahu ústavnej sťažnosti zároveň vyplynulo, že sťažovateľka proti uzneseniu vyšetrovateľa podala sťažnosť, o ktorej rozhodla okresná prokuratúra uznesením zo 7. mája 2020 (spisová značka neuvedená, pozn.) tak, že sťažnosť ako nedôvodnú zamietla.

4. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti rozsiahlo, avšak značne neurčitým spôsobom vyjadruje nesúhlas so závermi vyšetrovateľa vyjadrenými v uznesení, ktorým bolo jej trestné oznámenie odmietnuté, a rovnako tak napáda aj iné rozhodnutia vydané v ňou iniciovaných trestných konaniach.

Vo vzťahu k uzneseniu okresnej prokuratúry zo 7. mája 2020 sťažovateľka uviedla: „*Porušovateľ sa vôbec nevysporiadal s námietskami sťažovateľky. Úplne absentujú základné požiadavky kladené EŠLP na odôvodnenie rozhodnutia. V zmysle čl. 6 Dohovoru odvolací orgán musí poskytnúť riadne odôvodnenie svojho rozhodnutia. Porušovateľ sa vôbec nevysporiadal s podstatnými skutočnosťami uvedenými v sťažnosti.*“

5. Ústavnému súdu bola 21. septembra 2020 doručená zo strany sťažovateľky námietka zaujatosti smerujúca proti sudcovi ústavného súdu Ľubošovi Szigetimu (v čase podania námietky predsedovi senátu), ktorý je v zmysle rozvrhu práce ústavného súdu príslušný o veci rozhodovať. Podľa čl. IV bodu 1 písm. c) rozvrhu práce ústavného súdu o vylúčení sudcu pri rozhodovaní v senáte rozhoduje tretí senát, ak ide o sudcov druhého senátu. Senát príslušný na rozhodnutie o námietke zaujatosti rozhodol uznesením č. k. III. ÚS 151/2020 zo 16. februára 2021 tak, že sudca Ľuboš Szigeti z rozhodovania vylúčený nie je.

6. Na základe uvedeného sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej ústavnej sťažnosti rozhodol nálezom: „*1. Základné právo a základné ľudské práva a slobody sťažovateľky... podľa čl. 46 ods. 1, s poukazom na čl. 12 ods. 1, ods. 2, ods. 4, čl. 14 ods. 1, čl. 16 ods. 1, ods. 2, čl. 19 ods. 1, ods. 2, ods. 3, čl. 21 ods. 1, čl. 22 ods. 1 za poslednou spojku a) Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1, čl. 13 Dohovoru o ochrane základných ľudských právach a slobôd, čl. 9 ods. 1 Nariadenia európskeho parlamentu a rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb v súvislosti so spracovaním osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov s poukazom na čl. 16 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie Uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV, ul. Hanulova 9/A, 840 11 Bratislava 411, ktorý rozhodol o Sťažnosti sťažovateľky zo dňa 07.05.2020, pod číslom ČVS: ORP-214/2-VYS-B4-2020 prijatej Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Bratislava IV dňa II. 05.2020 o 9,53 hod. a konaním, ktoré mu predchádzalo porušené bolo.*

2. Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje Uznesenie prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV, ul. Hanulova 9/A, 840 11 Bratislava 411, ktorý rozhodol o Sťažnosti sťažovateľky... a prikazuje Okresnej prokuratúre... aby vo veci konali.

3. Sťažovateľke... priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 15.000 000 eur...

4. Súd priznáva zvolenej advokátke... trovy konania...“

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľky je namietané porušenie práv jednoznačne neidentifikovaným „*Uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV, ul. Hanulova 9/A, 840 11 Bratislava 411, ktorý rozhodol o Sťažnosti sťažovateľky*“.

8. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľky obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. V rámci predbežného prerokovania s prihliadnutím na sťažovateľkou formulované argumenty ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť sťažovateľky je potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a to z dôvodu nesplnenia zákonom ustanovených náležitostí [§ 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde].

10. Podľa § 123 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať aj označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody.

Podľa § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí obsahovať aj konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

Podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľ musí k ústavnej sťažnosti pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

11. Ústavný súd poukazuje na to, že sťažovateľka v ústavnej sťažnosti riadne neoznačila uznesenie prokurátora okresnej prokuratúry, ktorým mali byť porušené jej v ústavnej sťažnosti označené práva. Navyše, napádané uznesenie prokurátora sťažovateľka k ústavnej sťažnosti ani nepriložila.

12. Ústavný súd vo vzťahu k samotnému petitu ústavnej sťažnosti v časti namietajúcej „*uznesenie prokurátora*“ a „*konanie, ktoré mu predchádzalo*“, konštatuje, že môže prijať na ďalšie konanie len taký návrh na začatie konania, ktorý obsahuje všetky náležitosti ustanovené zákonom o ústavnom súde.

13. Z hľadiska predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti je podstatný najmä § 45 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého je ústavný súd viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, ak § 89 tohto zákona neustanovuje inak.

14. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje vo viazanosti petitom, teda tou časťou ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa domáha, čím zároveň vymedzí predmet a rozsah konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na to môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej ústavnej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv. Ústavný súd výslovne zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené zvoleným advokátom (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05, IV. ÚS 287/2011, II. ÚS 644/2014). Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (II. ÚS 576/2020).

15. Ústavný súd tiež pri predbežnom prerokovaní zistil, že podanie sa vyznačuje nedostatkom odôvodnenia, ako celok pôsobí nedostatočne a neurčito, vytvára priestor pre dohady a dedukcie (nedostatočná argumentácia), čo sa pri uplatnení námietky o porušení základných práv v konaní pred ústavným súdom zásadne neakceptuje (m. m. III. ÚS 26/2012, III. ÚS 241/2013, III. ÚS 244/2014).

16. V súvislosti s uvedenými nedostatkami ústavnej sťažnosti ústavný súd zdôrazňuje, že tieto nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na takýto postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom z doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom ustanovených náležitostí podaní účastníkov konania (m. m. napr. IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, IV. ÚS 77/08, I. ÚS 162/2010, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010, II. ÚS 309/2010, IV. ÚS 134/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 234/2010, I. ÚS 594/2012 a iné).

17. Vzhľadom na nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí, pričom nejde len o formálne, ale aj o obsahové náležitosti ústavnej sťažnosti a nedostatočné odôvodnenie, ústavný súd sťažovateľku, ktorá je zastúpená kvalifikovanou právnou zástupkyňou, nevyzýval na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti (m. m. II. ÚS 102/2019, II. ÚS 576/2020).

18. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľky podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom ustanovených náležitostí. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky uplatnenými v jej ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. marca 2021

Peter Molnár
predseda senátu